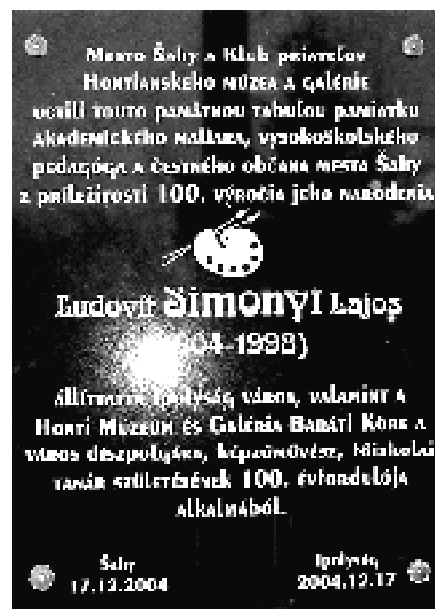

Spomienka na Lajosa Simonyiho

Pred 100 rokmi, 19. dec. 1904 sa narodil v Chorvaciach /časť dnešnej Tupej/ maliara pedagóg, **Lajos Simonyi**, prvý čestný občan Šiah. V roku 1992 daroval mestu vyše 200 malieb, čím vlastne položil základy mestskej galérie, ktorá v súčasnosti nesie umelcovo meno. Simonyi zomrel 7. apríla 1998.

Mesto Šahy a Klub priateľov Hontianskeho múzea a galérie z príležitosti tohto jubilea usporiadali spomienkovú slávnosť v obradnej sieni MsÚ.

Podujatie otvoril **Mgr. Tibor Pálinkás**, hostí pozdravil **Ing. Ján Lówy**, primátor Šiah.

O živote a diele majstra prednášali a na neho spomínali: **Ing. František Danis**, **Ladislav Tipary /Tupá/**, **dr. Ernest Kocsis /Komárno/**, **Agneša Ďurišová /Štúrovo/**. Premietal sa aj **dokumentárny film**, autormi ktorého sú: **Ernest Vank** a **Juraj Himmler /Štúrovo/**.

Po recepcii sa účastníci spomienkovej slávnosti v cintoríne kladením venčov poklonili pamiatke umelca a po prehliadke jubilejnej výstavy v galérii odhalili na budove umiestnenú **pamätnú tabuľu L. Simonyiho**. O podujatí môžete čítať podrobnejšie v Honti Lapok.

/korpás/

Súca na poličku

Keď som otvoril knihu **Tvrčka Vujitya Videl som peklo 2**, ktorá vyšla v r. 2004 vo vydavateľstve Talentum vo Velkom Mederi /mestečko na Žitnom ostrove/, zišla mi na um jedna dosť znechucujúca situácia. Jedného času som poprosil niekoľkých miestnych – šahanských – intelektuálov, aby prispievali do Hontianskych listov, čím by sa náš mesačník stal pestrejším, bohatším a azda aj kritickejším. Aké odpovede som dostal? Veľmi podobné. Všetci si myslia, že by svojimi článkami, názormi dráždili svojich nadriadených, prípadne spoluobčanov, a tak by sa vytratil z ich osobného života kľud a iné príjemnosti.

Tvrčko Vujity /32/, rodák juhomaďarského mesta Pécs je iného názoru. Nekompromisne vyjadruje svoje názory o mnohých neľudskostiach, ktoré sa odohrávajú

v jeho blízkosti, ale aj na vzdialenejších miestach našej Zeme. Autor zaujímavých a často aj tragických príbehov za svoju neúnavnú a mnohokrát nebezpečnú prácu získal množstvo novinárskych ocenení, medzi inými i Pulitzerovu cenu a štátne vyznamenanie – kríž za zásluhy. Prednáša na univerzitách v Maďarsku i v zahraničí. Knihy Tvrčka Vujityasa vo veľmi krátkej dobe stali v Maďarsku bestsellermi. Boli preložené do viacerých jazykov a výber reportáží z troch kníh „pekelných príbehov“ sa vlni predstavil aj slovenskému čitateľovi s názvom Videl som peklo. Pokračovaním tohto vydavateľského činu je zbierka **Videl som peklo 2**, v ktorej je desať príbehov, ktoré čitateľovi priblížia svet a nútia ho k zamysleniu. Niekoľko z tém: Kambodža /Maďarské siroty na vražd-

ných poliach – ide o kambodžské deti, o ktoré sa starajú, v ich vlasti, občania Maďarska/; Odrhnutí Tóthovci /Osud maďarskej dediny na slovensko-ukrajinskej hranici/; Pakistan /Deti pojedávajúce smeti/; Neporazitelný Ďuri báči atď.

Všetky príbehy dotieravo prebúdajú ľudské svedomie. Kniha má miesto aj na stole každodennými starosťami zavaleného občana.

/korpás/

2. januára uplynulo šesť rokov,
čo nás opustila
MUDr. Helena Adolfová,
detská lekárka.

Ďakujem, ak ste sa v tichej spomienke na zosnulú pridali k nášmu žiaľu.
Manžel, deti, vnuci.